

Ніна Дрык

РОДНАМУ ГОРАДУ

Ля ціхай плыні Мухаўца.

Сярод лугоў імшыстых.

Дзе князь - валынскі ўладар –

Драўляны замак збудаваў.

Мой светлы горад заснаваны.

І лёс яму наканаваны

Быць сведкам даўніх тых падзей.

Гандлёвы шлях на Пінск і Кракаў

Тут шмат стагоддзяў

Не раз Хмяльніцкі з грознай сілай

Лясы і пушчы абуджаў.

І шведы Густафа Адольфа

Разграбілі, спалілі жорстка.

Ды Кобрын жыў і ваяваў.

Сувораў славаю сваёй

Ключ Кобрынскі авеяў.

Паклаў шляхецкім вольнасцям

канец

І шабельным завеям.

Плошча Леніна, парк Суворова –

Светласць дня і ў мінулае шлях.

Колькі раз ралля суровая

Бударажыла горад наш.

Зямля сівела ад людскога гора,

Крывею умывалася трава –

Да гэтых дзён

Хавае тайну мужнасці,

Майго горада, майго сяла.

Дымілі нівы, сцятыя пажарам.

Увесь белы свет набатам абляцелі

Званы Хатыні.

Сэрца ў жалобе стане.

А вораг задушыць цябе хацеў.

Не тою меркай вораг нас памераў,

Карэннямі ў полі прарасталі

І гінулі за веру, мір, спакой.